

**Ἡ Πανηγυρὶς πρὸ τῆς Ἀναστάσεως
τῷ Σαββάτῳ τὸ Βράδυ**

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν
καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ
σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς
ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ
Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου

γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΧΟΡΟΣ

Ὁ Κανὼν.

Ὡδιὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰμός.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν
σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ

νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύριε Θεέ μου, ἐξόδιον ὕμνον, καὶ
ἐπιτάφιον, ὥδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ ταφῇ
σου ζωῆς μοι, τὰς εἰσόδους διανοίξαντι, καὶ
θανάτῳ θάνατον, καὶ Ἄιδην θανατώσαντι.

Δόξα.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν τάφῳ, τὰ
ὑπερκόσμια, καὶ ὑποχθόνια, κατανοοῦντα
Σωτὴρ μου, ἐδονεῖτο τῇ νεκρώσει σου· ὑπὲρ
νοῦν ὥράθης γὰρ, νεκρὸς ζωαρχικώτατος.

Καὶ νῦν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης,
καταπεφοίτηκας, ἐν κατωτάτοις τῆς γῆς·
ἀπὸ γὰρ σοῦ οὐκ ἐκρύβη, ἡ ὑπόστασίς
μου ἡ ἐν Ἀδάμ, καὶ ταφεῖς φθαρέντα με,
καινοποιεῖς, Φιλάνθρωπε.

Καταβασία.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι,
διώκτην τύραννον, ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, τῶν
σεσωσμένων οἱ Παῖδες, ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ
νεάνιδες, τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· Ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Ὡδιὴ γ'. Ὁ Εἰμός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν
τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ
συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε,
κραυγάζουσα.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμβολα τῆς ταφῆς σου, παρέδειξας τὰς
ὁράσεις πληθύνας, νῦν δὲ τὰ κρύφιά σου,
θεανδρικῶς διετράνωσας, καὶ τοῖς ἐν Ἄιδη

Δέσποτα· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε,
κραυγάζουσιν.

Δόξα.

Ἦπλωσας τὰς παλάμας, καὶ ἦνωσας
τὰ τὸ πρὶν διεστῶτα, καταστολῇ δὲ Σῶτερ,
τῇ ἐν σινδόνι καὶ μνήματι, πεπεδημένους
ἔλυσας. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε,
κραυγάζοντας.

Καὶ νῦν.

Μνήματι καὶ σφραγίσιν, ἀχώρητε
συνεσχέθης βουλήσει· καὶ γὰρ τὴν δύναμίν
σου, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, θεουργικῶς
τοῖς μέλλουσιν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου
Κύριε φιλάνθρωπε.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν
τὴν γῆν ἀσκέτως, ἢ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν
τῷ Κρανίῳ κρεμάμενον, θάμβει πολλῶ
συνείχετο. Οὐκ ἔστιν ἅγιος, πλὴν σου Κύριε,
κραυγάζουσα.

Κάθισμα Α'.

Ἦχος α'. Αντόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται
τηροῦντες, νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ
ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος,
Γυναιξὶ τὴν Ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν
τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν,
τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ
ἡμῶν.

Ὡδιὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν,
προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ
δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν
τοῖς ἐν Αἰδῇ, ὡς Παντοδύναμος.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐβδόμην σήμερον ἡγίασας, ἦν
εὐλόγησας πρὶν, καταπαύσει τῶν
ἔργων· παράγεις γὰρ τὰ σύμπαντα, καὶ
καινοποιεῖς, σαββατίζων Σωτήρ μου, καὶ
ἀνακτῶμενος.

Δόξα.

Ῥωμαιοφύλῃ τοῦ κρείττονος,
ἐκνικήσαντός σου, τῆς σαρκὸς ἢ ψυχῆ σου,
διήρηται σπαράττουσα· ἄμφω γὰρ δεσμούς,
τοῦ θανάτου καὶ Αἰδου, Λόγε τῷ κράτει σου.

Καὶ νῦν.

Ὁ Ἄδης Λόγε συναντήσας σοι,
ἐπικράνθη, βροτὸν ὁρῶν τεθεωμένον,
κατάστικτον τοῖς μώλωπι, καὶ
πανσθενουργόν, τῷ φρικτῷ τῆς μορφῆς δέ,
διαπεφώνηκεν.

Καταβασία.

Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν,
προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα· Σὺ
δυναστῶν διέκοψας, κράτος Ἀγαθέ, ὁμιλῶν
τοῖς ἐν Αἰδῇ, ὡς Παντοδύναμος.

Ὡδιὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς
ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς
ιδῶν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας
ἐκραύγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς
χοϊκὸς χρηματίσας, καὶ σινδὼν καὶ
τάφος ὑπεμφαίνουσι, τὸ συνόν σοι Λόγε
μυστήριον· ὁ εὐσχήμων γὰρ βουλευτής, τὴν

τοῦ σὲ φύσαντος βουλήν σχηματίζει· ἐν σοὶ
μεγαλοπρεπῶς καινοποιοῦντός με.

Δόξα.

Διὰ θανάτου τὸ θνητόν, διὰ ταφῆς
τὸ φθαρτὸν μεταβάλλεις· ἀφθαρτίζεις
γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ
πρόσλημμα· ἡ γὰρ σὰρξ σου διαφθοράν οὐκ
εἶδε Δέσποτα, οὐδὲ ἡ ψυχὴ σου εἰς Ἄδου,
ξеноπρεπῶς ἐγκαταλέλειπται.

Καὶ νῦν.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, καὶ
λογχευθεὶς τὴν πλευράν Πλαστοργέ μου,
ἐξ αὐτῆς εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν, τὴν
τῆς Εὐας Ἀδὰμ γενόμενος, ἀφυπνώσας
ὑπερφυῶς, ὕπνον φυσίζων, καὶ ζωὴν
ἐγείρας ἐξ ὕπνου, καὶ τῆς φθορᾶς ὡς
παντοδύναμος.

Καταβασία.

Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς
ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς
ιδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθίσας
ἐκράυγαζεν. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἀγαλλιάσονται.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
κητῶις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων,
τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος· ὡς ἐκ
θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει
δὲ τῇ κουστωδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάτια
καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκαταλίπετε.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνηρέθης, ἀλλ' οὐ διηρέθης, Λόγε ἡς
μετέσχες σαρκός· εἰ γὰρ καὶ λέλυταί σου,
ὁ ναὸς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πάθους· ἀλλὰ καὶ

οὕτω μία ἦν ὑπόστασις, τῆς Θεότητος καὶ
τῆς σαρκὸς σου· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, εἷς
ὑπάρχεις Υἱός, Λόγος τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος.

Δόξα.

Βροτοκτόνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον, ἔφυ τὸ
πταῖσμα τοῦ Ἀδὰμ· εἰ γὰρ καὶ πέπονθέ σου,
τῆς σαρκὸς ἡ χοϊκὴ οὐσία, ἀλλ' ἡ Θεότης
ἀπαθὴς διέμεινε, τὸ φθαρτὸν δὲ σου πρὸς
ἀφθαρσίαν μετεστοιχείωσας, καὶ ἀφθάρτου
ζωῆς, ἔδειξας πηγὴν ἐξ ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν.

Βασιλεύει, ἀλλ' οὐκ αἰωνίζει, Ἄδης τοῦ
γένους τῶν βροτῶν· σὺ γὰρ τεθεὶς ἐν τάφῳ,
Κραταιὲ ζωαρχικῇ παλάμῃ, τὰ τοῦ θανάτου,
κλείθρα διεσπάραξας, καὶ ἐκήρυξας τοῖς ἀπ'
αἰῶνος ἐκεῖ καθεύδουσι λύτρωσιν ἀψευδῇ,
Σῶτερ γεγωνῶς νεκρῶν πρωτότοκος.

Καταβασία.

Συνεσχέθη, ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, στέρνοις
κητῶις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων,
τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέντος· ὡς ἐκ
θαλάμου, τοῦ θηρὸς ἀνέθορε, προσεφώνει
δὲ τῇ κουστωδίᾳ. Οἱ φυλασσόμενοι μάτια
καὶ ψευδῇ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκαταλίπετε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται,
καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος,
ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ
ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον
μυρίσαι, κλαίουσai πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι·
Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον,
ἐν ᾧ, Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται
τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ συνέχων τὰ πάντα ἐπὶ σταυροῦ
ἀνυψώθη, καὶ θρηνεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις,
τοῦτον βλέπουσα κρεμάμενον γυμνὸν
ἐπὶ τοῦ ξύλου, ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας
ἀπέκρυψε, καὶ τὸ φέγγος οἱ ἀστέρες
ἀπεβάλλοντο, ἡ γῆ δὲ σὺν πολλῷ τῷ φόβῳ
συνεκλονεῖτο, ἡ θάλασσα ἔφυγε, καὶ αἱ
πέτραι διερρήγνυντο, μνημεῖα δὲ πολλὰ
ἠνεώχθησαν, καὶ σώματα ἠγέρθησαν
ἀγίων Ἀνδρῶν. Ἄδης κάτω στενάζει, καὶ
Ἰουδαῖοι σκέπτονται συκοφαντῆσαι Χριστοῦ
τὴν Ἀνάστασιν, τὰ δὲ Γύναια κράζουσι·
Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον,
ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας, ἀναστήσεται
τριήμερος.

ΧΟΡΟΣ

Ὡιδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ
ῥυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων.
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. (δύς)

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τετρωται Ἄδης, ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος
τὸν τρωθέντα λόγῃ τὴν πλευράν, καὶ
σθένει πυρὶ θείῳ δαπανώμενος, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων·
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁλβιος τάφος! ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενος,
ὡς ὑπνοῦντα τὸν Δημιουργόν, ζωῆς
θησαυρός, θεῖος ἀναδέδεικται, εἰς σωτηρίαν
ἡμῶν τῶν μελωδούντων· Λυτρωτά, ὁ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Νόμῳ θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ
κατάθεσιν, ἡ τῶν ὅλων δέχεται ζωή,
καὶ τοῦτον πηγὴν, δείκνυσιν ἐγέρσεως,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων·
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν.

Μία ὑπῆρχεν, ἡ ἐν τῷ Ἄδῃ ἀχώριστος,
καὶ ἐν τάφῳ, καὶ ἐν τῇ Ἑδέμ, Θεότης
Χριστοῦ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων·
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

Ἄφραστον θαῦμα! Ὁ ἐν καμίνῳ
ῥυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογός,
ἐν τάφῳ νεκρός, ἄπνους κατατίθεται,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων.
Λυτρωτά, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡιδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ
σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ
γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις
οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λέλυται ἄχραντος ναός, τὴν
πεπτωκυῖαν δὲ συνανίστησι σκηνήν. Ἀδὰμ
γὰρ τῷ προτέρῳ δεύτερος, ὁ ἐν ὑψίστοις
οἰκῶν, κατήλθεν μέχρις Ἄδου ταμείων· ὃν
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πέπαιται τόλμα Μαθητῶν, Ἀριμαθαίας
δὲ ἀριστεύει Ἰωσήφ· νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν
Θεώμενος, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, αἰτεῖται,
καὶ κηδεύει κραυγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,
Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν.

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ
ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν
γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις
οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς συκοφαντεῖται· ὃν
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ, καὶ
σαλευθήτωσαν τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ
γὰρ ἐν νεκροῖς λογίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις
οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται, ὃν
Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰσμός.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ, καθορῶσα ἐν
τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες
Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι,
καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός,
τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

Τροπάρια.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὰς ὁδύνας
φυγοῦσα, ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην,
ἀναρχε Υἱέ· νῦν δὲ σὲ Θεέ μου, ἄπνουν

ὁρῶσα νεκρὸν, τῇ ὁρμφαίᾳ τῆς λύπης,
σπαράττομαι δεινῶς, ἀλλ' ἀνάστηθι, ὅπως
μεγαλυνθήσωμαι.

Δόξα.

Γῇ με καλύπτει ἐκόντα, ἀλλὰ
φρίττουσιν Ἄδου, οἱ πυλωροί, ἡμφιεσμένον,
βλέποντες στολήν, ἡμαγμένην Μητέρα, τῆς
ἐκδικήσεως· τοὺς ἐχθροὺς ἐν Σταυρῷ γὰρ,
πατάξας ὡς Θεός, ἀναστήσομαι αὐθις καὶ
μεγαλύνω σε.

Καὶ νῦν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις, εὐφραινέσθωσαν
πάντες οἱ γηγενεῖς· ὁ γὰρ ἐχθρὸς
ἐσκύλευται Ἄδης, μετὰ μύρων Γυναῖκες
προσυπαντάτωσαν, τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ,
λυτροῦμαι παγγενῇ, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἐξαναστήσομαι.

Καταβασία.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ, καθορῶσα ἐν
τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς, συνέλαβες
Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι,
καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ, ἀπαύστως ὡς Θεός,
τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σὲ μεγαλύνοντας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπολυτίκιον. Ὕψος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ
Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄϊδην ἐνέκρωσας
τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας,
παῖσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων
ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις
τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου
καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσει καὶ σώσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

ΛΑΟΣ

Ἀμήν.